Lietas Nr. 11816000511
Lietas arhīva Nr. KA04-0089-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 1.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Šteinerte
tiesneši I.Vīgante un G.Kveska
piedaloties prokurorēm E.Freidenfeldei-Sedleniecei,
Z.Pavlovai,
aizstāvim – zvērinātam advokātam A.Rasam

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. G/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas sakarā ar Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurores E.Freidenfeldes - Sedlenieces iesniegto apelācijas protestu par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.janvāra spriedumu.

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

k o n s t a t ē j a :

ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.janvāra spriedumu /pers. G/ atzīts par nevainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 196.panta otrajā daļā attaisnots.
/pers. G/ ir celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas par to, ka /pers. G/, būdams uzņēmējsabiedrības atbildīgs darbinieks, tas ir, persona, kurai uzņēmējsabiedrībā ir tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, kuram ir tiesības rīkoties ar uzņēmējsabiedrības mantu un finanšu līdzekļiem, izdarīja tīšas darbības, ļaunprātīgi izmantojot savas pilnvaras un pārsniedza tās, ar šīm darbībām radīja būtisku kaitējumu uzņēmējsabiedrības interesēm, un šīs darbības izdarīja mantkārīgā nolūkā, pie sekojošiem apstākļiem:
SIA /Nosaukums A/ 2003.gada 2.maijā noslēdza ar /pers. G/ darba līgumu Nr.038/03 un 2003.gada 14.jūlijā /pers. G/ parakstījās par reģionālā menedžera pienākumu pildīšanu. 2006.gada 1.jūnijā /pers. G/ parakstīja vienošanos par darba līguma izmaiņām Nr.38/03-3, bet 2006.gada 30.novembrī ar savu parakstu apstiprināja SIA /Nosaukums A/ reģionālās nodaļas vadītāja amata instrukciju. No darba līguma Nr.038/03 parakstīšanas brīža /pers. G/ uzņēmās materiālo atbildību par prettiesiskas un vainojamas rīcības dēļ SIA /Nosaukums A/ nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu, viņam bija jāpilda gan amata instrukcijā un pienākumos noteiktie darbi, gan pēc valdes priekšsēdētāja rakstiska vai mutiska rīkojuma, tādi darbi, kas nebija ierakstīti instrukcijā, bet saskanēja ar ieņemamo amatu, kam Profesiju klasifikatorā noteikts profesiju kods 1224 01.
Bez tam, /pers. G/ bija jāslēdz līgumi ar uzņēmumiem, organizācijām u.c. preču noieta jautājumos, noslēgtie līgumi jāsūta komercdirektoram kontrolei un reģistrācijai, jākontrolē preces izsniegšana un pieņemšana, jākontrolē un jāvirza uzņēmuma juristam parāda piedziņas procesa uzsākšana, viņam bija aizliegts veikt blakus darbu un slēgt darba līgumus ar citiem darba devējiem bez SIA /Nosaukums A/ iepriekšējas rakstiskas piekrišanas, viņš apņēmās neizpaust SIA /Nosaukums A/ uzņēmējsabiedrībā izmantojamo konfidenciālo un citu informāciju, kas bija pieejama un kļuva zināma amata pienākumu pildīšanas laikā, tai skaitā par SIA /Nosaukums A/ klientiem un piegādātājiem, noslēgtajiem līgumiem, preču un produkcijas uzskaites un kustības sistēmu. Saskaņā ar amata pienākumiem, gadījumos, kad pircēji vēlējās regulāri iegādāties no SIA /Nosaukums A/ preci ar atvieglotiem nosacījumiem, kas izpaudās kā īpašas regulāras atlaides piemērošana un preču nomaksa uz termiņu, /pers. G/ bija jāslēdz ar klientiem rakstiski līgumi par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem, piedāvājot katram klientam atbilstošu cenu, regulāru atlaidi un nomaksas termiņu. Klienta un /pers. G/ parakstītos līgumus, ar tam pievienoto klienta atlaides apmēru un norādīto nomaksas termiņu, apsūdzētajam /pers. G/ bija tālāk jānodod uzņēmuma vadībai kontrolei un izvērtēšanai, kā arī ievadīšanai grāmatvedības dokumentos un programmā. Turpmāk /pers. G/, atbildot par preču realizāciju reģionālajā SIA /Nosaukums A/ filiālē, līguma klientiem realizēja preci, ņemot vērā datorprogrammā redzamās klienta atlaides apmēru un īpašas, ar rīkojumiem, noteiktas atlaides, bet klientiem bez līguma tikai tās atlaides, ko uzņēmuma vadība noteica ar rīkojumiem attiecībā uz sezonas precēm vai neejošu preci. Tādejādi /pers. G/ bija SIA /Nosaukums A/ filiāles atbildīgs darbinieks, kura noslēgtie līgumi bija saistoši trešajām personām, un ko ņēma vērā SIA /Nosaukums A/ vadība.
Pārkāpjot darba līguma nosacījumus, /pers. G/ noslēpa SIA /Nosaukums A/ vadībai, ka 2004.gada 22.oktobrī LR Komercreģistrā kā vienīgais dalībnieks un valdes loceklis reģistrēja SIA /Nosaukums B/ (/numurs/), kas tāpat kā SIA /Nosaukums A/ nodarbojās ar autoķīmijas produktu pārdošanu un izplatīšanu. Tādejādi /pers. G/ dibinātā uzņēmējsabiedrība un viņš kā šī uzņēmuma vienīgais īpašnieks un darbinieks atradās tiešā interešu konfliktā ar SIA /Nosaukums A/ interesēm, jo guva ienākumus SIA /Nosaukums A/ klientu piesaistes un cenu politikas jomā konkurējošā uzņēmumā. Bez tam, /pers. G/ ļaunprātīgi izmantoja un pārsniedza savas pilnvaras uzņēmumā SIA /Nosaukums A/, jo turpmāk mantkārīgu motīvu vadīts izmantoja SIA /Nosaukums A/ resursus un viņam kā atbildīgam darbiniekam pieejamo SIA /Nosaukums A/ konfidenciālo informāciju par klientu datu bāzi un apritē esošo produktu un preču cenām, lai veicinātu sava dibinātā uzņēmuma SIA /Nosaukums B/ apgrozījumu un, līdz ar to, finansiālo izaugsmi un tādejādi vairotu savu materiālo labklājību, jo nodrošināja sev atalgojumu no SIA /Nosaukums B/.
Tā, mantkārīgā nolūkā, ļaunprātīgi pārsniedzot savu pilnvaru robežas, pretēji SIA /Nosaukums A/ interesēm /pers. G/ no 2005.gada 11.janvāra līdz 2008.gada 29.septembrim, pārkāpjot reģionālā menedžera darba līguma 8.1.6. punktu, amatinstrukcijas 5 rindkopas un reģionālās nodaļas vadītāja 2006.gada amatinstrukcijas 3.1.2., 3.1.10., 3.3.1., 3.3.2., 3.4., 4.3., 4.4., 5.1., 5.2. punktus, SIA /Nosaukums A/ vairumtirdzniecības salonā /adrese/ilgstoši nelikumīgi pārdeva SIA /Nosaukums A/ produkciju savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ ar atvieglotiem nosacījumiem, t.i. ar pēcapmaksu un par zemākām cenām nekā apstiprinātajās cenu lapās. Šāda /pers. G/ rīcība bija noziedzīga, jo viņa amats nepiešķīra viņam tiesības patvaļīgi noteikt produkcijas un preču iegādes kārtību klientiem bez līguma. Lai pretlikumīgās darbības noslēptu, /pers. G/ SIA /Nosaukums A/ vārdā darījumos ar savu uzņēmumu SIA /Nosaukums B/ aizpildīja pavadzīmes, kur sadaļā „Atlaide" nenorādīja piemēroto atlaidi par produkcijas iegādi, bet sadaļā „Cena" manuāli ievadīja zemāku cenu nekā uzņēmumā apstiprinātajās cenu lapās.
Un konkrēti:
2005.gadā /pers. G/, būdams SIA /Nosaukums A/ filiāles vadītājs, savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ regulāri apsūdzībā norādītos datumos pārdeva preci, nelikumīgi samazinot preces cenu zemāk kā norādīts uzņēmuma katalogā, bet nenorādīja cenas samazinājumu pārdošanu apliecinošā dokumenta

sadaļā „atlaide". Šādu darbību rezultātā, /pers. G/ nodarīja uzņēmumam SIA /Nosaukums A/ zaudējumus naudas izteiksmē, kas izpaudās, kā negūtā plānotā peļņa, kas tika noslēpts no darba devēja, jo apsūdzētais /pers. G/, pārkāpjot noteikto kārtību, neierakstīja piemēroto atlaidi pārdošanas dokumentos. Bez tam, pārdodot SIA /Nosaukums A/ preci savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/, /pers. G/ piemēroja preču nomaksas noteikumus, kas bija nelikumīgi, jo /pers. G/ nebija parakstījis un iesniedzis apstiprināšanai SIA /Nosaukums A/ administrācijai līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem.

Darbojoties pēc iepriekš aprakstītās noziedzīgās shēmas, apsūdzētais /pers. G/ 2005.gadā saskaņā ar pavadzīmēs norādīto kopumā 150 SIA /Nosaukums A/ grāmatvedībā reģistrētajos darījumos realizēja savam uzņēmumam preci- eļļas un smērvielas un pavisam 2005.gadā SIA /Nosaukums B/ iepirktajām precēm un produkcijai /pers. G/ nelikumīgi piemēroja atlaidi, kas par 5343,26 latiem samazināja SIA /Nosaukums A/ ienākumus, nodarot zaudējumus plānotajā, bet negūtajā peļņā.

2006.gadā /pers. G/, būdams SIA /Nosaukums A/ filiāles vadītājs, savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ regulāri apsūdzībā norādītos datumos pārdeva preci, nelikumīgi samazinot preces cenu zemāk kā norādīts uzņēmuma katalogā, bet nenorādīja cenas samazinājumu pārdošanu apliecinošā dokumenta sadaļā „atlaide". Šādu darbību rezultātā, /pers. G/ nodarīja uzņēmumam SIA /Nosaukums A/ zaudējumus naudas izteiksmē, kas izpaudās, kā negūtā plānotā peļņa, kas tika noslēpts no darba devēja, jo apsūdzētais /pers. G/, pārkāpjot noteikto kārtību, neierakstīja piemēroto atlaidi pārdošanas dokumentos. Bez tam, pārdodot SIA /Nosaukums A/ preci savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/, /pers. G/ piemēroja preču nomaksas noteikumus, kas bija nelikumīgi, jo /pers. G/ nebija parakstījis un iesniedzis apstiprināšanai SIA /Nosaukums A/ administrācijai līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem.

Darbojoties pēc iepriekš aprakstītās noziedzīgās shēmas, apsūdzētais /pers. G/ 2006.gadā saskaņā ar pavadzīmēs norādīto kopumā 118 SIA /Nosaukums A/ grāmatvedībā reģistrētajos darījumos realizēja savam uzņēmumam preci- eļļas un smērvielas un pavisam 2006.gadā SIA /Nosaukums B/ iepirktajām precēm un produkcijai /pers. G/ nelikumīgi piemēroja atlaidi, kas par 6531,57 latiem samazināja SIA /Nosaukums A/ ienākumus, nodarot zaudējumus plānotajā, bet negūtajā peļņā.

2007.gadā /pers. G/, būdams SIA /Nosaukums A/ filiāles vadītājs, savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ regulāri, apsūdzībā norādītos datumos, pārdeva preci, nelikumīgi samazinot preces cenu zemāk nekā norādīts uzņēmuma katalogā, bet nenorādīja cenas samazinājumu pārdošanu apliecinošā dokumenta sadaļā „atlaide". šādu darbību rezultātā, /pers. G/ nodarīja uzņēmumam SIA /Nosaukums A/ zaudējumus naudas izteiksmē, kas izpaudās, kā negūtā plānotā peļņa, kas tika noslēpts no darba devēja, jo apsūdzētais /pers. G/, pārkāpjot noteikto kārtību, neierakstīja piemēroto atlaidi pārdošanas dokumentos. Bez tam, pārdodot SIA /Nosaukums A/ preci savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/, /pers. G/ piemēroja preču nomaksas noteikumus, kas bija nelikumīgi, jo /pers. G/ nebija parakstījis un iesniedzis apstiprināšanai SIA /Nosaukums A/ administrācijai līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem.

Darbojoties pēc iepriekš aprakstītās noziedzīgās shēmas, apsūdzētais /pers. G/ 2007. gadā saskaņā ar pavadzīmēs norādīto kopumā 127 SIA /Nosaukums A/ grāmatvedībā reģistrētajos darījumos realizēja savam uzņēmumam preci- eļļas un smērvielas un pavisam 2007.gadā SIA /Nosaukums B/ iepirktajām precēm un produkcijai /pers. G/ nelikumīgi piemēroja atlaidi, kas par 6061,72 latiem samazināja SIA /Nosaukums A/ ienākumus, nodarot zaudējumus plānotajā, bet negūtajā peļņā.

2008.gadā /pers. G/, būdams SIA /Nosaukums A/ filiāles vadītājs, savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ regulāri, apsūdzībā norādītos datumos, pārdeva preci, nelikumīgi samazinot preces cenu zemāk nekā norādīts uzņēmuma katalogā, bet nenorādīja cenas samazinājumu pārdošanu apliecinošā dokumenta sadaļā „atlaide". Šādu darbību rezultātā, /pers. G/ nodarīja uzņēmumam SIA /Nosaukums A/ zaudējumus naudas izteiksmē, kas izpaudās, kā negūtā plānotā peļņa, kas tika noslēpts no darba devēja, jo apsūdzētais /pers. G/, pārkāpjot noteikto kārtību, neierakstīja piemēroto atlaidi pārdošanas dokumentos. Bez tam, pārdodot SIA /Nosaukums A/ preci savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/, /pers. G/ piemēroja preču nomaksas noteikumus, kas bija nelikumīgi, jo /pers. G/ nebija parakstījis un iesniedzis apstiprināšanai SIA /Nosaukums A/ administrācijai līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem.

Darbojoties pēc iepriekš aprakstītās noziedzīgās shēmas, apsūdzētais /pers. G/ 2008. gadā saskaņā ar pavadzīmēs norādīto kopumā 61 SIA /Nosaukums A/ grāmatvedībā reģistrētajā darījumā realizēja savam uzņēmumam preci- eļļas un smērvielas un pavisam 2008.gadā SIA /Nosaukums B/ iepirktajām precēm un produkcijai /pers. G/ nelikumīgi piemēroja atlaidi, kas par 3699,37 latiem samazināja SIA /Nosaukums A/ ienākumus, nodarot zaudējumus plānotajā, bet negūtajā peļņā.

Kopumā, laika posmā no 2005.gada 11.janvāra līdz 2008.gada 29.septembrim, /pers. G/ SIA /Nosaukums B/ iepirktajām precēm un produkcijai nelikumīgi piemēroja atlaidi 21 633,91 latu apmērā, par šo summu samazinot SIA /Nosaukums A/ ienākumus un nodarot zaudējumus negūtajā peļņā, kas radīja būtisku kaitējumu uzņēmumam SIA /Nosaukums A/ – ievērojamus zaudējumus un aizskāra komerciālās intereses un tiesības.

Bez tam, /pers. G/ kopš 2004.gada 22.oktobra izmantoja SIA /Nosaukums A/ resursus un konfidenciālo informāciju mantkārīgā nolūkā. Klientiem, kas ieradās SIA /Nosaukums A/ vairumtirdzniecības salonā /adrese/ pēc SIA /Nosaukums A/ precēm un produkcijas, /pers. G/, pildot SIA /Nosaukums A/ reģionālā menedžera un vēlāk reģionālās nodaļas vadītāja pienākumus, realizēja nevis SIA /Nosaukums A/ preci, bet SIA /Nosaukums B/ preces un produkciju, tai skaitā to preci, ko bija ieguvis no SIA /Nosaukums A/ ar nelikumīgām atlaidēm par zemākām preču cenām nekā katalogā. šajos darījumos /pers. G/ noformēja preces pārdošanas dokumentus no SIA /Nosaukums B/ vārda par tādu iegādes cenu, kas bija zemāka nekā to būtu šim uzņēmumam noteicis SIA /Nosaukums A/, bet tādu, kas bija nedaudz augstāka, kā paša uzņēmumam nelikumīgi noteiktā preces iegādes cena. Šādi /pers. G/ ieguva savam uzņēmumam SIA /nosaukums B/ peļņu no cenu starpības, bet samazināja ienākumus savam darba devējam SIA /Nosaukums A/.

Un konkrēti:

1) 06.09.2005. /pers. G/ kā SIA /Nosaukums A/ pārstāvis, atrodoties SIA /Nosaukums A/ noteiktajā darba vietā, pārdeva ar patvaļīgu atlaidi savam uzņēmumam SIA /nosaukums B/ preci- eļļu M 8V (0,3051 lati litrā bez PVN) un tajā pašā laikā šo pašu preci kā SIA /nosaukums B/ pārstāvis pārdeva uzņēmumam SIA /Nosaukums Z/ par izdevīgākiem nosacījumiem nekā to noteica SIA /Nosaukums A/ cenu politika (0,3983 vietā par 0,3305 lati litrā bez PVN).

2) 23.09.2005. eļļu M10G2, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0,4068 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3644 lati ; un eļļu M10G2K SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0,4068 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3644 lati;

3) 17.10.2005. eļļu M10G2, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0, 4746 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3644 lati;

4) 30.01.2006. eļļu MGE 46V, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0,4492 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3898 lati;

5) 29.03.2006. eļļu M10G2K, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0, 4746 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3898 lati;

6) 18.04.2006. eļļu M10G2, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0, 4746 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,3898 lati;

7) 18.08.2006. eļļu M10G2, SIA /Nosaukums A/ pārdošanas cena litrā bez PVN 0,5678 lati, bet SIA /Nosaukums Z/ iegādes cena no SIA /nosaukums B/ 0,4492 lati;

Pēc šādas shēmas turpmāk:

8) 22.01.2007. - SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;

9) 28.05.2007.- SIA /Nosaukums L/ eļļu M10G2 un MGE 46V ;

10) 11.06.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2;

11) 18.07.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2;

12) 26.07.2007. - SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;
13) 09.08.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;
14) 16.08.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2;
15) 19.09.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2;
16) 12.09.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;
17) 28.09.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;
18) 25.10.2007.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu M10G2 un M10G2K ;
19) 08.01.2008.- SIA /Nosaukums Z/ eļļu MGE 46V;
20) 23.09.2008. SIA /Nosaukums L/ eļļu M10G2 un M10G2K .

Ar savām darbībām /pers. G/ nostādīja SIA /Nosaukums A/ komerciāli neizdevīgā stāvoklī, kā rezultātā pārņēma daļu SIA /Nosaukums A/ klientiem - SIA "/nosaukums C/" no 2005.gada 4.aprīļa un turpmākos, SIA /Nosaukums Z/ kopš 2005.gada 3.janvāra, SIA /Nosaukums L/ no 2006.gada 12.jūlija, SIA /Nosaukums D/SIA /Nosaukums E/ un SIA /Nosaukums A/ apgrozījums laika periodā no 2004.gada 22.oktobra līdz 2008.gada 29.septembrim norādītajās preču grupās samazinājās, tā nodarot būtisku kaitējumu uzņēmuma interesēm.

Šādās /pers. G/ darbības valsts apsūdzības uzturētāja kvalificējusi pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas.

Par minēto pirmās instances tiesas spriedumu Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurore E.Freidenfelde - Sedleniece iesniegusi apelācijas protestu, norādot, ka pirmās instances tiesas attaisnojošo spriedumu pārsūdz pilnā apmērā, uzskata spriedumu par nelikumīgu. Uzskata, ka tiesa spriedumā nepamatoti izdarījusi secinājumu, ka /pers. G/ nav uzskatāms par SIA /Nosaukums A/ atbildīgu darbinieku Krimināllikuma 196.panta izpratnē. Spriedumā norādīts, ka personai ir jābūt tiesībām pieņemt lēmumu pašai, tas ir vienpersoniski, jo tiesību normā nav norādes, ka šāds lēmums varētu tikt pieņemts koleģiāli. Turklāt, personai ir jābūt tiesībām pieņemt lēmumu bez jebkādu norādījumu vai rīkojumu esamības no augstākstāvošām uzņēmuma amatpersonām. Savukārt Darba līguma 2.2., 4.2. un 8.2.5.punkti un reģionālā menedžera pienākumu apraksts norāda, ka /pers. G/ faktiski bija tikai SIA /Nosaukums A/ pieņemto rīkojumu un lēmumu izpildītājs un preču pārdošana, izrakstot pavadzīmes, faktiski norādīja tikai uz šo rīkojumu un lēmumu izpildes formu. Šādu tiesas secinājumu uzskata par neloģisku, jo tādā gadījumā pie kriminālatbildības pēc Krimināllikuma 196.panta būtu saucamas tikai tās uzņēmumu amatpersonas, kuri paši sev nosaka pienākumu un tiesību apjomu, izslēdzot no subjektu loka visas tās atbildīgās personas, kuru amata pienākumus un tiesību apjomu nosaka cits ar lielākām pilnvarām ir apveltīts darbinieks vai to kopums (valde).

Krimināllietā esošie pierādījumi norāda, ka /pers. G/ kā filiāles vadītāja atbildībā bija nodota SIA /Nosaukums A/ filiāles vairumtirdzniecības salons /adrese/. /pers. G/ bija vienīgais filiālē atbildīgais darbinieks, kura pienākumos ietilpa organizēt darbu filiālē, tai skaitā noņemt naudu no kases inkasācijas veikšanai, piesaistīt klientus un parakstīt ar viņiem līgumus preču noieta jautājumos (līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem). /pers. G/ pienākums bija apkalpot klientus, pārdot SIA /Nosaukums A/ produktus un preces, viņš strādāja ar kases aparātu, aizpildīja un izsniedza preču pārdošanas dokumentus. Tādejādi, kopš 2003.gada 2.maija apsūdzētais pēc būtības uzskatāms par pamatdarbības struktūrvienības vadītāju savu pienākumu un tiesību apjomā.

Krimināllietā ar liecinieku liecībām noskaidrots, ka rīkojumus komercdirektors /pers. K/ varēja izteikt darbiniekiem gan rakstiski, gan mutiski. Liecinieks /pers. L/ un /pers. K/, cietušā pārstāve /pers. M/ tiesā liecināja, ka /pers. G/ un citiem darbiniekiem saistošus rīkojumus SIA /Nosaukums A/ vadība izdeva kā rakstiskus, tā arī mutiskus, to starpā- veikt inkasāciju, piemērot atlaides un lemt par atliktā maksājuma piemērošanu. Liecinieks komercdirektors /pers. K/ liecināja, ka atlaidei bija jābūt tādai, kā norādīja uzņēmuma vadība un cenu politiku noteica viņš personiski gan rakstiski, gan mutiski, arī telefoniski, nebija vienotas formas.

Uzskata, ka tiesā liecinieku apstiprinātā un SIA /Nosaukums A/ vadības akceptētie /pers. G/ pienākumi un tiesības filiālē inkasācijas jomā, preču pārdošanas jomā un darbam ar kases aparātu norāda, ka kopš 2003 .gada SIA /Nosaukums A/ vadība /pers. G/ bija deliģējusi šos pienākums un /pers. G/ tos bija pieņēmis, rīkojies pēc SIA /Nosaukums A/ vadības gribas, saņemot par to atbilstošu atlīdzību, kas norāda, ka šādi rīkojumi par /pers. G/ pienākumu un tiesību apjomu bija viņam izteikti un /pers. G/ tiem piekrita.

Norāda uz Krimināllietā esošajā /pers. G/ 2003.gada darba pienākumu 5.rindkopā noteikto, 2006.gada amatinstrukcijā 3.1.2. punktā noteikto, Darba līguma 8.2.5.punktā noteikto. Apstāklis, ka filiālē /pers. G/ sagatavotie un ar klienta un /pers. G/ parakstiem apstiprinātie līgumi bija jāsūta tālākai parakstīšanai SIA /Nosaukums A/ prezidentam vai komercdirektoram, neietekmē /pers. G/ atbilstību Krimināllikuma 196.pantā aprakstītajam subjektam. Līguma galīgā apstiprināšana bija vajadzīga tāpēc, ka tikai ar prezidenta vai komercdirektora akceptu dati tika ierakstīti grāmatvedības programmās. To apliecināja tiesā liecinieks /pers. N/, SIA /Nosaukums A/ ekonomists, ka atlaidei un atliktā maksājuma termiņam bija jābūt saskaņotai ar komercdirektoru, tad tas tiek ievadīts datu bāzē. Apsūdzība saskata, ka līgumos /pers. G/ nevarēja būt kā darījumu partneris ar klientiem, jo prece, ko viņš pārdeva filiālē, nepiederēja viņam. Tāpēc līgumos par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem darījuma partneris ir SIA /Nosaukums A/ augstākā vadība, bet tas nenozīmē, ka /pers. G/ nav Krimināllikuma 196.panta subjekts. Vienlaicīgi lietā noskaidrots, ka līguma klienti tikai filiālē un vienīgi ar /pers. G/ pārrunāja līguma nosacījumus un /pers. G/ izlēma piemērojamo atlaides apmēru un atliktā maksājuma termiņu, kur abu atvieglojumu apmēru konkrētajam klientam vadības noteiktajās robežās līgumos izlēma un piefiksēja līgumā vai pie līguma tieši /pers. G/. Analizē cietušā pārstāves /pers. M/ tiesas sēdē liecināto. Norāda, ka tiesa nav vērtējusi šīs liecības. Spriedumā nav vērtēts, ka 2005.gada un pēc 2007.gada maija līgumos par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem 4.1. punktā noteiktais. Līdz ar to neatbilst lietas materiāliem spriedumā atreferētās /pers. N/ liecības. Analizē liecinieku /pers. O/, /pers. K/, /pers. N/ liecības. Minētās liecības tiesa nav vērtējusi, bet spriedumā atreferējusi tikai to liecību daļu, ko aizstāvības runā izmantojis apsūdzētā advokāts, kas nav objektīvi un tāpēc uz tādu argumentu pamata taisnīgu spriedumu nevar balstīt. Tiesa spriedumā ir norādījusi, ka nav pamata uzskatīt par ticamu prokurores apgalvojumu par to, ka /pers. G/ bija jāslēdz ar klientiem rakstiski līgumi par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem, piedāvājot katram klientam atbilstošu cenu regulām atlaidi un nomaksas terminus, jo šāda apgalvojuma pamatojums nav atrodams krimināllietas materiālos. Apsūdzības ieskatā šāds secinājums spriedumā ir pretrunā ar lietas materiāliem. Tiesas gaitā pie lietas materiāliem jau esošiem līgumiem cietušā pārstāve /pers. M/ papildus iesniedza citus tāda paša satura līgumus par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem, ko tiesa pārbaudīja. Šie līgumi apliecina, ka, pretēji spriedumā paustam viedoklim, līgums bija obligāta prasība labvēlīgo nosacījumu piemērošanai, līguma parakstīšana starp pircēju un filiāles menedžeri bija uzņēmuma vadības prasība un noteiktā kārtība īpašo atlaižu piemērošanai un maksājuma atlikšanai kopš 1998.gada, tātad visu /pers. G/ darba pienākumu pildīšanas laiku SIA /Nosaukums A/. Neskatoties uz apstākli, ka vairākiem klientiem senāk noslēgtos līgumus SIA /Nosaukums A/ administrācija nevarēja iesniegt tiesai, jo līgumi , saskaņā ar cietušā pārstāves /pers. M/ liecību, dokumenta veidā nav saglabājušies, apsūdzība saskata, ka līguma obligātā prasība ir lietā pierādīta. Uzņēmumiem, kuriem ir līgumi ar SIA /Nosaukums A/ un tiem, kuriem līgumi nav saglabājušies, taču par tādu esamību norāda cietušā pārstāvis, krimināllietas 1.sējuma 34-57.lapās zaudējumu aprēķina tabulā 7.ailē „Atlaide", atšķirībā no klienta SIA /Nosaukums B/, atlaides procenti grāmatvedības programmā ailē „Atlaide" uzrādās automātiski. Savukārt uzņēmumam /Nosaukums B/ datorprogramma atlaidi ailē „Atlaide" automātiski neuzrādīja, tāpēc pats apsūdzētais /pers. G/ ir mehāniski koriģējis cenu pārdošanas dokumentos un to ievadījis ar kases aparāta darbību saistītā programmā. Tiesa spriedumā nonāk pretrunā ar lietā esošiem pierādījumiem, jo secina, ka /pers. G/ nebija tiesības izvēlēties pārdot vai nepārdot preci klientiem, jo viņam prece bija jāpārdod atbilstoši tiem nosacījumiem un noteikumiem, kādus noteica uzņēmuma vadība. Taču ar lietā esošo zaudējumu aprēķinu attiecībā uz SIA /Nosaukums A/ ražotajiem produktiem, SIA /Nosaukums A/ cietušā pārstāvja /pers. M/ liecībām un liecinieku liecībām noskaidrots, ka /pers. G/ ir radījis zaudējumus darba devējam, jo tīšām pārdeva savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ SIA „/Nosaukums A/ preci un ražotos produktus nevis par cenu, kāda bija noteikta cenu lapās, bet lētāk, taču virs pašizmaksas. Tiesā nopratinātie liecinieki norādīja, ka produktu un preču cenu lapas un rīkojumi par atlaidēm filiāļu vadītājiem bija sūtītas pa elektronisko pastu. Krimināllietā nav pierādījumu par šādu saraksti starp SIA /Nosaukums A/ vadību un /pers. G/. Uzskata, ka spriedumā paustais viedoklis, ka, iespējams, /pers. G/ uz viņa vadīto filiāli tīšām bija gadiem sūtītas citas cenu lapas nekā tās noteica uzņēmuma vadība un citi norādījumi par atlaidēm, kas pievienoti lietas materiāliem, ir pieņēmumi bez objektīva pamatojuma. Tiesa spriedumā nepamatoti norādījusi, ka lietas materiālos esošās SIA /Nosaukums A/ it kā apstiprinātās produkcijas cenu lapas neatspoguļo kad un kādam laika periodam tās ir tikušas izdotas un

paredzētas. Pretēji tiesas apgalvojumam, zem tabulām ir norādīts datums, uz kuru cenu lapa attiecas un visās lietā esošajās cenu lapās ir norādīti vieni un tie paši produkti, bet ar atšķirīgām cenām. Ar katru nākošās cenu lapas ieviešanu lietojumam praksē, iepriekšējie izcenojumi atceļas. Tāpat oficiālās piešķirtās produktu pārdošanas cenu atlaides dokumentos un grāmatvedības programmā ieraksta tikai svešajiem uzņēmumiem (tabulas 7.stabiņš "atlaide % saskaņā ar PPR"), savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ /pers. G/ atlaidi nenorāda, bet izmaina produktu cenu (5.stabiņš "Cena bez PVN"), to samazinot. Uzskata, ka gadījumā, ja tiesa, vērtējot pierādījumus, bija nonākusi pie spriedumā paustā secinājuma, ka ar atlaidi līdz 20% /pers. G/ drīkstēja pārdot savam uzņēmuma SIA /Nosaukums A/ produktus, neņemot vērā rīkojumā noteiktos papildus nosacījumus, ko /pers. G/ neizpildīja, tad tiesai bija jānošķir tie gadījumi, kad /pers. G/ pārdeva savam uzņēmumam produktus ar atlaidi virs 20 %, kas atspoguļoti apsūdzībā un veido lielāko daļu no inkriminētajiem darījumiem. Tad tiesai /pers. G/ bija jāatzīst par vainīgu viņam inkriminētajās darbībās, bet jānosaka mazāks pierādītais nodarītais kaitējuma apmērs. Uzskata, ka tiesa nepamatoti ir noraidījusi apsūdzības apgalvojumu, ka /pers. G/ ir ar tīšu noziedzīgu nolūku noslēpis SIA /Nosaukums A/ vadībai, ka 2004.gada 22.oktobrī LR Komercreģistrā kā vienīgais dalībnieks un valdes loceklis reģistrēja SIA /Nosaukums B/, kas tāpat kā SIA /Nosaukums A/ nodarbojās ar autoķīmijas produktu pārdošanu un izplatīšanu. Tāpat tiesa spriedumā nepareizi norādījusi, ka lietā nav atrodami pierādījumi, no kā būtu iespējams secināt, ka SIA /Nosaukums A/ kādai no tā rīcībā esošām ziņām vai lietām būtu piešķīrusi komercnoslēpuma statusu. Šie apstākļi ir nozīmīgi SIA /Nosaukums A/ nodarītā būtiska kaitējuma konstatācijai saskaņā ar Krimināllikuma 196.panta dispozīciju. Saskaņā ar 2003.gada darba līguma 13.3.punkta /pers. G/ nebija aizliegts dibināt citus uzņēmumus, bet bija aizliegts veikt blakus darbu un slēgt darba līgumu ar citu darba devēju bez SIA /Nosaukums A/ atļaujas. No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņas redzams, ka /pers. G/ ir ne tikai vienkārši dibinājis SIA /Nosaukums A/ konkurējošu uzņēmumu, bet arī saņēmis tajā atalgojumu. Tas kopumā uzskatāms kā darba līguma 13.3. punkta pārkāpums un SIA /Nosaukums A/ interešu aizskārums. Apsūdzība celta par to, ka /pers. G/, būdams uzņēmumā atbildīga persona, izmantoja SIA /Nosaukums A/ resursus un konfidenciālo informāciju mantkārīgā nolūkā, jo informāciju par darba devēja cenu politiku un klientiem piedāvātajām atlaidēm izmantoja, lai gūtu peļņu uzņēmums SIA /Nosaukums B/. Tā kā pamata darba vietā SIA /Nosaukums A/ produktu pārdošanu /pers. G/ veica par nelikumīgi pazeminātām cenām, bet virs pašizmaksas, tad grāmatvedības datorprogramma neizcēla šos darījumus starp citiem, kas neļāva /pers. G/ darbības identificēt trīs gadu laikā, jo kopumā /pers. G/ vadītā filiāle strādāja ar peļņu un nebija pamats speciāli pārbaudīt darījumus. Preču lētāku pārdošanu SIA /Nosaukums B/ /pers. G/ darba devējs nepamanīja arī tādēļ, ka /pers. G/ nebija ar savu uzņēmumu noslēdzis līgumu un, pretēji noteiktai kārtībai un grāmatvedības programmas prasībām, nenorādīja pārdošanā piemēroto atlaidi. Fakts, ka SIA /Nosaukums A/ varēja apskatīties SIA /Nosaukums B/ uzņēmumu katalogā un ieraudzīt, ka tās vadībā atrodas /pers. G/, bet to neizdarīja iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ, neizslēdz /pers. G/ atbildību par šādu rīcību. Uzskatu, ka tiesa spriedumā nav objektīvi vērtējusi liecinieka /pers. L/ liecības, kuras ir pretrunā ar cietušā pārstāvja liecību un SIA /Nosaukums A/ vadības sniegtajām liecībām tiesā. Norāda, ka lietas materiālos esošajā zaudējumu aprēķinā abi tiesas spriedumā norādītie gadījumi ar SIA /Nosaukums H/ un SIA "/Nosaukums J/ attiecas uz vienu un to pašu produktu - Eļļa Nigrols. /pers. G/ šo produktu ir pārdevis savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ 2015.gada 15.jūlijā vēl lētāk nekā produktu /pers. K/ jūnijā un augustā pārdevis SIA /Nosaukums H/ un SIA "/Nosaukums J/. Tiesa nevar balstīt spriedumā izdarīto secinājumu uz diviem gadījumiem. Krimināllietā nav objektīvu pierādījumu par to, ka pārdošanu uzņēmuma filiālē ir veikušas citas personas, tāpēc tiesas izdarītais secinājums par pierādījumu trūkumu šajā daļā nav pamatots. Norāda, ka ja tiesai radās šaubas par kāda darījuma attiecināmību uz /pers. G/, tad tiesa varēja šos konkrētos darījumus izslēgt no inkriminēto noziedzīgo darījumu apjoma. Fakts, ka lietas materiālos esošajā 2009.gada 2.decembra pretenzijā, kas nosūtīta pirms krimināllietas ierosināšanas pašam /pers. G/, uzņēmums SIA /Nosaukums A/ ir norādījis /pers. G/ radītos zaudējumus Ls 47 135.47 apmērā un ka tie atšķiras no krimināllietā pieprasītās summas Ls 21635.92, nedod pamatu apšaubīt nodarītos zaudējumus vispār. Norāda, ka lietas materiāli to kopumā un savstarpējā saistībā pierāda, ka naudas līdzekļus aprēķināto zaudējumu apmērā cietušais SIA /Nosaukums A/ būtu saņēmis, ja /pers. G/ neveiktu noziedzīgas darbības. Tiesa spriedumā ir norādījusi, ka pēc pelņas atrāvuma jēdziena definējuma paredz, ka par atrauto peļņu jākonstatē, ka /pers. G/ rīcība tieši un nepārprotami ir bijusi par iemeslu SIA /Nosaukums A/ atrautās peļņas nesaņemšanai ,t.i, ka vainīgā persona kavējusi noteikti sagaidāmu mantas pieaugumu". Uzskata, ka nepamatoti secinājusi, ka /pers. G/ nodarītais zaudējums SIA /Nosaukums A/ neatbilst krimināllikumā noteiktajam ievērojama mantiska zaudējuma būtībai, t.i., reāliem zaudējumiem. Uzskata, ka kriminālprocesa materiālos nepārprotami atrodas pierādījumi, ka preci, kas četru gadu periodā bija pārdota SIA /Nosaukums B/, bija iespējams pārdot tam pašam SIA /Nosaukums B/ par cenu lapās ierakstīto cenu, ja vien /pers. G/ nebūtu ļaunprātīgi mantkārīgā nolūkā izmantojis savu amatu pretēji uzņēmuma interesēm. Fakts, ka /pers. G/, pārdodot produktu savam uzņēmumam, nav atstājis produkta ražotāju mīnusos, bet devis tam peļņu dažu santīmu apmērā, nemaina faktu, ka visus produkta ražošanā un plānotajās pārdošanā paredzētos ieņēmums uzņēmums nav saņēmis. Uzskata, ka atrautā peļņa kā mantisks zaudējums šī kriminālprocesa ietvaros ir konstatēts. SIA /Nosaukums A/ produktu un preču vērtība, kas nelikumīgi izgāja no to īpašnieka valdījuma, ir rēķināma pēc tās cenas, kas norādīta cenu lapās. Tādēļ SIA /Nosaukums A/ ir nodarīti zaudējumi, kas definējami kā būtiska kaitējuma ietvaros nodarīts ievērojams mantiskais zaudējums. Uzskata, ka tiesa, izdarot secinājumu, ka nav pierādīts un no apsūdzības nav iespējams konstatēt, kādām personām, fiziskām vai juridiskām personām prece ar atlaidi ir tikusi pārdota pēc iegādes no SIA /nosaukums A/, nav izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus. SIA /Nosaukums B/ iegādājoties preci no SIA /Nosaukums A/ un pārdodot to tālāk SIA /Nosaukums A/ klientiem ir pārņēmusi vairākus SIA /Nosaukums A/ klientus. Analizē liecinieka /pers. T/ tiesā sniegtās un nolasītās liecības, liecinieka /pers. U/ liecības. Analizē apsūdzības tabulās norādītos datus un pavadzīmes, kas atrodas lietas. Uzskaitītie apsūdzībā un papildus gadījumi, kas nav apsūdzībā norādīti, jo tie neveidoja zaudējumu pēc cietušā veiktā aprēķina, norāda, ka SIA /Nosaukums B/ pārdošanas dokumentos iekļautā informācija neatbilst patiesībai, kas savukārt apstiprina liecinieku /pers. T/ un /pers. U/ un SIA /Nosaukums C/ pārstāvja, liecinieka /pers. V/ liecība, kurām tiesa izteikusi spriedumā neticību. Augstāk izklāstītie pierādījumi, kas iekļauti /pers. G/ apsūdzībā ir pretrunā ar tiesas pausto viedokli spriedumā, ka kriminālprocesā nav pierādīts, un no apsūdzības nav iespējams konstatēt, kādām personām, fiziskām vai juridiskām personām prece ar atlaidi ir tikusi pārdota pēc iegādes no SIA /Nosaukums A/un vai no šīm personām SIA /Nosaukums A/ būtu varējusi saņemt pilnu preces cenu bez atlaides. Pierādījumi norāda, ka uz SIA /Nosaukums A/ tirdzniecības telpu - veikalu devās SIA /Nosaukums L/, SIA /Nosaukums Z/ darbinieki, lai iegādātos preci no SIA /Nosaukums A/, bet /pers. G/ mantkārīgu nodomu vadīts, pretēji sava darba devēja interesēm darba devēja preci un produktus pārdeva no sava uzņēmuma vārda, tā atņemot savam darba devējam klientus, kas ir norādīti apsūdzībā, un vienlaicīgi peļņu, kas par precēm un produktiem ir paredzēta cenu lapās. Mantkārība Krimināllikuma 196.panta izpratnē inkriminējama /pers. G/ tāpēc, ka viņš savā uzņēmumā guva peļņu, saņēma algu, viņa materiālais stāvoklis uzlabojās pateicoties SIA /Nosaukums B/ peļņai uz SIA /Nosaukums A/ aizskarto interešu rēķina. Uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un atceļams, jo tiesa nav vispusīgi novērtējusi visus krimināllietā iegūtos pierādījumus.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore apelācijas protestu uzturēja atbilstoši tajā izklāstītajai motivācijai, lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un /pers. G/ pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas sodīt ar naudas sodu 100 minimālo mēnešalgu apmērā.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. G/ un apsūdzētā aizstāvis – zvērināts advokāts A.Rassa prokurora apelācijas protestu neatzina par pamatotu un norādīja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, un atstājams negrozīts.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apsvērusi apelācijas protesta motīvus, noklausījusies apsūdzētā paskaidrojumus, aizstāvja – zvērināta advokāta A.Rasas viedokli, prokurora atzinumu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas protests ir noraidāms bet pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par materiālās kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu cietušajai SIA /Nosaukums A/ , jo gadījumos, kad persona tiek attaisnota, pieteikums par kaitējuma atlīdzināšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta otro daļu, atstājams bez izskatīšanas.

Pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi pierādījumus krimināllietā, spriedumā tos uzskaitījusi un analizējusi savstarpējā saistībā, pamatojusi pierādījumu ticamību, kā arī pamatoti ir attaisnojusi /pers. G/ viņam inkriminētajās darbībās pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas.

Atstājot spriedumu par apsūdzētā /pers. G/ attaisnošanu negrozītu, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta sestajai daļai, tiesas kolēģija uzskata, ka nav pamata atkārtot pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, kā arī papildus apelācijas instances tiesa izdara savus secinājumus, vērtējot prokurores protestā norādītos argumentus.

Apsūdzētais /pers. G/ apelācijas instances tiesas sēdē liecības nesniedza.

Apelācijas protestā norādīts, ka tiesa spriedumā esot nepamatoti izdarījusi secinājumus, ka /pers. G/ nav uzskatāms par SIA /Nosaukums A/ atbildīgu

darbinieku Krimināllikuma 196.panta izpratnē.

Tiesas kolēģijas ieskatā pirmās instances tiesas izdarītie secinājumi attiecībā uz /pers. G/ kā speciālā Krimināllikuma 196.pantā paredzētā subjekta neesamību ir pareizi un pamatoti. Pirmās instances tiesa spriedumā rūpīgi analizējusi atbildīgā darbinieka jēdzienu un pareizi un pamatoti spriedumā secinājusi, ka /pers. G/ neatbilst uzņēmuma atbildīga darbinieka pazīmēm Krimināllikuma 196.panta izpratnē. Pirmās instances tiesa rūpīgi ir vērtējusi /pers. G/ darba līguma noteikumus, reģionālā menedžera pienākumu aprakstu un reģionālas nodaļas vadītāja amatinstrukciju, un secinājusi, ka /pers. G/ SIA /Nosaukums A/ nav piešķirtas tiesības pieņemt lēmumus, kas saistoši citām personām, nav tiesības uzņēmuma vārdā noslēgt darījumus vai tiesības rīkoties ar uzņēmuma mantu vai finanšu līdzekļiem. Tāpat pirmās instances tiesa secinājusi, ka lietas materiāli nesatur nevienu pierādījumu, ka /pers. G/ būtu bijis norīkots inkasācijas darbību veikšanai, šādi pienākumi neizriet no lietā esošajiem amatu aprakstiem, kā arī nav fiksēti rīkojumos vai citā veidā, ko lietas ietvaros būtu bijis iespējams pārbaudīt. Tas, ka /pers. G/ veica darbības skaidras naudas līdzekļu inkasēšanai, nedod pamatu uzskatīt, ka viņam būtu bijusi rīcības brīvība izlemt, kādā veidā rīkoties ar naudas līdzekļiem kasē, viņam nebija tiesību rīkoties citādi, kā vien ieskaitīt šo naudu SIA /Nosaukums A/ norēķinu kontā, un viņš nav uzskatāms par atbildīgo personu par šo darbību veikšanu. Šiem secinājumiem pilnībā pievienojas apelācijas instances tiesa, neuzskatot par nepieciešamu tos atkārtot. **Pēc būtības /pers. G/ bija tikai SIA /Nosaukums A/ vadības izdoto rīkojumu un uzdevumu izpildītājs, kurš ir tikai mantiski atbildīgs par savu pienākumu un uzdoto uzdevumu izpildi** bez **patstāvīgām tiesībām izlemt SIA Nosaukums A preces pārdošanas nosacījumus un pieņemt patstāvīgus lēmumus.**

Tiesas kolēģija piekrīt aizstāvības secinājumiem, ka apelācijas protestā apsūdzības uzturētājs ir norādījis vairākus apstākļus, kas liecina par to, ka /pers. G/ nepiemita patstāvīgas tiesības attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par preču pārdošanu.

Tā, protesta pirmajā lapā prokurore norāda, ka "viņa (/pers. G/) amats SIA /Nosaukums A/ nepiešķīra viņam tiesības brīvi noteikt produkcijas un preču iegādes kārtību klientiem [..]".

Tāpat protestā akcentētas /pers. K/ liecības par to, ka atlaidei bija jābūt tādai kā norādīja uzņēmuma vadība un cenu politiku noteica viņš personiski gan rakstiski, gan mutiski, arī telefoniski, nebija vienotas formas.

No šīs liecības nepārprotami izriet, ka lēmumu par atlaides piešķiršanu varēja pieņemt tikai SIA /Nosaukums A/ vadība, savukārt /pers. G/ attiecīgie vadības rīkojumi bija saistoši un atbilstoši tiem attiecīgi bija jārīkojas.

Apelācijas protestā norādītais, ka: "[..] atvieglojumu apmēru konkrētajam klientam vadības noteiktās robežās **līgumos izlēma un piefiksēja līgumā vai pie līguma tieši /pers. G/" Tiesas kolēģijas ieskatā šāda norāde neliecina par to, ka persona patstāvīgi izlemj visus jautājumus, bet gan apstiprina to, ka personai ir piešķirtas tiesības patstāvīgi rīkoties tikai un noteikti vadības konkrēti noteiktos ietvaros un apmēros.**

Tiesas kolēģija uzskata, ka apelācijas protests nesatur nevienu atsauci uz lietā esošiem pierādījumiem, kas apliecinātu, ka SIA /Nosaukums A/ vadība būtu piešķīrusi /pers. G/ tiesības patstāvīgi noteikt preces pārdošanas noteikumus un nosacījumus bez to saskaņošanas ar SIA /Nosaukums A/ vadību. Līdz ar to /pers. G/ attiecībās ar SIA /Nosaukums A/ bija tikai un vienīgi vadības noteikto rīkojumu izpildītājs bez tiesībām patstāvīgi izlemt preces pārdošanas noteikumus.

No celtās apsūdzības izriet, ka /pers. G/ bija jāslēdz līgumi ar uzņēmumiem, organizācijām preču noieta jautājumos, noslēgtie līgumi jāsūta komercdirektoram kontrolei un reģistrācijai. Šāda apsūdzība neapstiprinās ne ar vienu pierādījumu.Kā pamatoti secinājusi pirmās instances tiesa, /pers. G/ nebija tiesību patstāvīgi slēgt līgumus. No liecinieka /pers. K/ liecības pirmās instances tiesā izriet, ka kārtība bija tāda, ka /pers. G/ pienākums bija iedot klientam iepazīties uzņēmuma standarta sadarbības līguma neparakstītus divus eksemplārus, ko gadījumā, ja klients piekrita līguma noteikumiem un parakstīja, bija jānogādā vadībai Rīgā parakstīšanai.

Apelācijas protestā prokurore norāda, ka /pers. G/ ir rīkojies mantkārīgi Krimināllikuma 196.panta izpratnē, jo viņš savā uzņēmumā guva peļņu, saņēma algu un viņa materiālais stāvoklis uzlabojās, pateicoties SIA /Nosaukums B/ peļņai uz SIA "/Nosaukums A/" aizskarto interešu rēķina.

Šāds apelācijas protestā norādītais apgalvojums ne ar ko neapstiprinās un nav pamatots ar pierādījumiem lietā.

No izdrukām par /pers. G/ aprēķinātajiem darba ienākumiem redzams, ka 2008.gadā SIA /Nosaukums B/ /pers. G/ alga ir bijusi nemainīga visa gada garumā, neskatoties uz to, ka viņš tika atbrīvots no darba SIA "/Nosaukums A/" pēc paša vēlēšanās kopš 2008.gada 30.septembra. Tāpat no izdrukām redzams, ka /pers. G/ alga SIA /Nosaukums B/ ir pieaugusi 2009.gadā, kas /pers. G/ vairs nestrādāja SIA "/Nosaukums A/" , kas apgāž prokurores pieņēmumus, ka viņš savā uzņēmumā guva peļņu, saņēma algu un viņa materiālais stāvoklis uzlabojās pateicoties SIA /Nosaukums B/ peļņai uz SIA "/Nosaukums A/" aizskarto interešu rēķina (lietas 8.sējuma, 1.sējuma 33.lapa).

Turklāt SIA "/Nosaukums A/" nebija vienīgais SIA /Nosaukums B/darījumu partneris, un nav pamata apgalvojumam, ka, ja nebūtu SIA "/Nosaukums A/", SIA /Nosaukums B/ nebūtu guvis ienākumus, ko izmaksāt kā atalgojumu /pers. G/.

Krimināllikuma 196.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums mantkārīgā nolūkā ir uzskatāms par pabeigtu, kad persona, ļaunprātīgi rīkojoties, ir ieguvusi mantisku labumu vai radījusi apstākļus mantiska labuma nepastarpinātai iegūšanai. Preču pārdošana, nelikumīgi samazinot tās cenu, nav ar mantkārīgu nolūku veikta, ja nav pierādījumu par to, ka šī darbība pati par sevi deva labumu /pers. G/ vai trešajai personai, piemēram, SIA "/Nosaukums B/nepastarpināti un neatkarīgi no citu personu veiktajām darbībām.

Bez tam, no 2011.gada 10.jūnija lēmuma par kriminālprocesa Nr. /numurs/ izbeigšanu daļā, secinājumiem izriet, ka "noziedzīgu nodarījumu izdarīja /pers. G/ kā fiziska persona, bet preci uz atvieglotiem nosacījumiem ieguva trešā persona - SIA /Nosaukums B/Līdz ar to /pers. G/ darbībās nav saskatāma krāpšanas nozieguma sastāva objektīvā puse - nodoms iegūt svešu mantu, kas viņam nepienākas. /pers. G/ sev neiegūst mantu, bet piešķir trešajai personai atvieglotus nosacījumus. [..] /pers. G/ nodoms nav iegūt cietušā preci, bet radīt labvēlīgus nosacījumus preču iegādei trešai personai par pazeminātu pārdošanas cenu. /pers. G/ neiegūst sev naudu, ko SIA /Nosaukums B/ nesamaksā [..]."(lietas 8.sējuma 11 .-12.lapas).

Tiesas kolēģijas ieskatā minētajā lēmumā izdarītie secinājumi, ka /pers. G/ ar viņam inkriminētajām darbībām sev labumu nav ieguvis, neatbilst apelācijas protestā izteiktajiem apgalvojumiem, ka viņa materiālais stāvoklis uzlabojās pateicoties SIA /Nosaukums B/ peļņai uz SIA "/Nosaukums A/" aizskarto interešu rēķina turklāt nav arī skaidrs, vai šāds labums ir bijis SIA /Nosaukums B/

Apsūdzības ieskatā SIA /Nosaukums B/ vēlāk pārdodot preces par lielāku cenu, nekā tās iegādātas no SIA "/Nosaukums A/", guva peļņu. Tiesas kolēģija uzskata, ka šis apgalvojums par peļņas gūšanu no SIA "/Nosaukums A/" nopirktās preces pārdošanas nav pierādīts, jo lietas materiāli nesatur šādas ziņas par SIA /Nosaukums B/ finansiālo stāvokli. Turklāt pašas par sevi šādas darbības nav noziedzīgas, kā arī tām nav nekādā sakarā ar /pers. G/ darbībām attiecībā par preču pārdošanu no SIA "/Nosaukums A/" puses. Šāda rīcība no SIA /Nosaukums B/ puses ir vērtējama kā saimnieciskās darbības veikšana, nevis noziedzīgs nodarījums.

Pretēji apelācijas protestā norādītajam, pirmās instances tiesa ir izvērtējusi cietušā SIA "/Nosaukums A/" pārstāves /pers. M/, liecinieku /pers. K/, /pers. O/, /pers. N/ un /pers. L/ sniegtās liecības un sniegusi tām atbilstošu vērtējumu.

Apelācijas protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa neesot pievērsusi uzmanību, ka /pers. M/ liecinājusi, ka bija gadījumi, ka līgumu vēl nebija parakstījis direktors, bet tas jau bija saistošs klientam. Šādas liecības ir pretrunā ar noslēgto līgumu par preču pirkumu uz nomaksas noteikumiem 7.punktu, kur norādīts, ka līgums stājas spēkā tā abpusējas parakstīšanas dienā (lietas 1.sējuma 191-239.lapas). Turklāt ņemams vērā, ka /pers. M/strādā SIA "/Nosaukums A/" tikai kopš 2009.gada, t.i., darba tiesiskās attiecības uzsākusi pēc tam, kad jau bija izbeigtas darba tiesiskās attiecības starp /pers. G/ un SIA "/Nosaukums A/", viņa nav pieredzējusi personīgi tos apstākļus, par kuriem liecinājusi savās liecībās un nav izslēgts, ka informāciju, par ko liecināja /pers. M/, viņa ieguvusi pastarpināti no SIA "/Nosaukums A/" vadības.

Protestā norādīts, ka neatbilstot lietas materiāliem liecinieka /pers. N/ liecinātais, ka atliktā maksājuma termiņš varēja būt līdz 30 dienām. jo no līgumiem par preču pirkumu uz nomaksu tas neizrietot. Tiesas kolēģija norāda, ka par to, ka atliktā maksājuma termiņš tika pagarināts līdz 30 dienām, pirmās instances tiesas sēdē liecinājis arī SIA "/Nosaukums A/" komercdirektors /pers. K/, līdz ar ko nav pamata apšaubīt liecinieka /pers. N/ liecības.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta trešo daļu, nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Prokurore apelācijas protestā apšauba liecinieka /pers. L/ sniegtās liecības, norādot, ka tās nesakrīt ar cietušās personas un SIA "/Nosaukums A/" vadības sniegtajām liecībām. Tiesas kolēģijai nav pamata apšaubīt šīs liecības un tā uzskata, ka liecinieks patiesi ir liecinājis par kārtību, kāda bija uzņēmumā, norādot, ka nebija obligāta prasība atlaidi norādīt pavadzīmē, tas atkarīgs bija no tā, kas izrakstīja pavadzīmi. Turklāt tas, ka pastāvēja iespēja pavadzīmēs nenorādīt piemērojamo atlaidi redzams arī no citām pavadzīmēm, kuras nav izrakstījis /pers. G/.

Prokurore apelācijas protestā norādījusi, ka, tā kā lietā /pers. K/ pratināšanas laikā, lieciniekam nav ticis uzdots jautājums par pavadzīmēm ar SIA "/Nosaukums

F/" SIA /Nosaukums H/ un atlaides nenorādīšanu tajās, tad tiesa neesot varējusi izmantojot attiecīgās pavadzīmes savu secinājumu pamatošanai.

Tiesas kolēģija nepiekrīt šādam argumentam, jo visi lietas materiāli tika pārbaudīti kriminālprocesa iztiesāšanas gaitā, tostarp pārbaudītas tika pavadzīmes. Apstāklis, ka par minētajām pavadzīmēm lieciniekam nav tikuši uzdoti jautājumi, nepadara pavadzīmēs fiksēto faktu par neesošu vai neizmantojamu.

Tiesas kolēģija secina, ka atlaides likme pavadzīmes ailē "atlaide" varēja tikt nenorādīta un tā nebija obligāta prasība, ko apliecina valdes locekļa un līdzīpašnieka /pers. K/ rīcība, aizpildot pavadzīmi un piemērojot atlaidi, bet faktiski nenorādot to. Uz šādu pašu kārtību norāda arī citu SIA "/Nosaukums A/" darbinieku rīcība, piemērojot atlaidi, bet pavadzīmēs to nenorādot (lietas 4.sējuma 15.,17., 26.,80., 188.,2.sējuma 51.,231.lapas).

Valsts apsūdzības uzturētāja apelācijas protestā norādījusi, ka līguma obligāta prasība lietā ir pierādīta. Tiesas kolēģija uzskata, ka šādi secinājumi neapstiprinās ar liecinieka /pers. K/ liecībām pirmās instances tiesā, no kurām kopumā izriet, ka bija klienti, ar kuriem noslēdza sadarbības līgumus, gan arī tādi, ar kuriem sadarbības līgumi netika slēgti (lietas 9.sējuma 234.lapa).

Šādu līgumu esamība pierāda to, ka attiecīgie līgumi bija noslēgti, nevis to, ka līgumu noslēgšana bija obligāta prasība.

Apelācijas protestā, tās iesniedzēja norāda, ka /pers. G/ nevarēja savam uzņēmumam SIA /Nosaukums B/ piemērot atlaidi 20% apmērā. Prokurore atsaucas apelācijas protestā uz /pers. K/ sniegtajām liecībām, kur liecinieks bija norādījis, ka atlaidi 20% apmērā /pers. G/ bija tiesīgs piemērot visiem klientiem, bez izņēmuma.

No SIA "/Nosaukums A/" valdes locekļa /pers. AC/ 2005.gada 2.februāra rīkojuma redzams, ka reģionālajiem menedžeriem ir tiesības piedāvāt vairumpircējiem atlaides no mazumtirdzniecības cenām 20 % un 30 % apmērā (lietas 5.sējuma 81-82.lapas). No 2008.gada 9.aprīļa rīkojuma redzams, ka sākot ar 10.aprīli, visām precēm no Mauzer sortimenta, kuru izlaiduma gads ir 2005 un 2006, tiek piemērota 30 % atlaide no esošās cenu lapas, par ko jāinformē visi potenciālie klienti (lietas 5.sējuma 82.lapa).

Protestā nepamatoti norādīts, ka rīkojumos esot norādīts no kura līdz kuram datumam atlaidi drīkst piemērot un par tiem uzņēmumiem, kuriem piemēro atlaidi, jāziņo vadībai. Apelācijas instances tiesa secina, ka SIA "/Nosaukums A/" valdes locekļa /pers. AC/ rīkojumos (lietas 5.sējuma 81.,82.) nav norādīts ierobežojums, līdz kuram laikam tiek piemērotas atlaides, kā arī nav norādīts, ka atlaides var piemērot tikai tiem klientiem, ar kuriem noslēgts sadarbības līgums.

Par šo faktu /pers. K/ pirmās instances tiesā liecinājis, ka viņš piešķīra maksimālo atļauju, kuru menedžeris vat piedāvāt pircējam, lielākas atlaides varēja piešķirt, bet tām bija jābūt rakstveidā saskaņotām. Nevar pateikt, vai /pers. G/ Jelgavas reģionā bija rakstveidā saskaņotas atļaujas. /pers. K/ arī liecinājis, ka sezonālas atlaides bija vienu vai divas reizes gadā, no viņa liecībām izriet, ka /pers. G/ bez ierobežojuma visiem klientiem varēja piemērot 20 % atlaides, kad tika izdoti rīkojumi par atlaidēm (lietas 9.sējuma 236-237.lapa).

Savukārt cietušā SIA "/Nosaukums A/" pārstāve /pers. M/ pirmās instances tiesas sēdē liecinājusi, ka pastāvēja arī regulārās atlaides, par tām komercdirektors paziņoja pārējiem vai nu pa Skyp, vai pa e-pastu, vai arī papīra formātā (lietas 9.sējuma 35.lapa).

Tiesas kolēģija uzskata, ka lietā ar attiecīgiem pierādījumiem nav pamatots apsūdzības apgalvojums par to, ka /pers. G/ SIA /Nosaukums B/ nevarēja piemērot atlaidi 20% apmērā. Turklāt saskaņā ar minētajiem rīkojumiem, bija iespējams piemērot arī atlaidi 30 % apmērā, no 2008.gada 9.aprīļa rīkojuma par 30% atlaides piemērošanu neizriet, ka šī atlaide būtu jāsaskaņo ar uzņēmuma vadību.

Lietas materiālos (lietas l.sējuma 68-85.lapas) atrodas SIA "/Nosaukums A/" produkcijas cenu lapas.

Tiesas kolēģija piekrīt aizstāvības viedoklim, ka no šīm cenu lapām nav iespējams pārliecināties par to, kad un kādam laika periodam tās ir tikušas izdotas un paredzētas. No cenu lapām ir iespējams konstatēt, kad tās ir datētas, taču nav iespējams pārbaudīt, kad tās faktiski ir tikušas parakstītas. Ņemot vērā, ka paraksts uz tām nav atšifrēts, nav arī saprotams, kas tās vispār ir parakstījis.

Lietas materiāli nesatur pierādījumus par to, ka cenu lapas un rīkojumi par atlaidēm būtu paziņoti /pers. G/. Šādu pierādījumu neesamību apelācijas protestā apliecinājusi arī apsūdzības uzturētāja.

Lietā nav pierādījis, ka konkrētās cenu lapas /pers. G/ bija zināmas un ka /pers. G/, apzinoties šajās cenu lapās norādītās cenas, tīši tās ignorēja un pārdeva preci klientiem, tostarp, SIA /Nosaukums B/ neatbilstoši minētajās cenu lapās norādītajām cenām.

Apelācijas protestā ir norādīts, ka /pers. G/ noslēpa SIA "/Nosaukums A/" vadībai, ka 2004.gada 22.oktobrī LR Komercreģistrā kā vienīgais dalībnieks un valdes loceklis reģistrēja SIA /Nosaukums B/ kas tāpat kā SIA "/Nosaukums A/" nodarbojās ar autoķīmijas produktu pārdošanu un izplatīšanu.

Kā tas izriet no lietas materiāliem un par ko arī nepastāv strīds, SIA /Nosaukums B/ ir dibināta un komercreģistrā reģistrēta 2004.gada 22.oktobrī. /pers. G/ ir SIA /Nosaukums B/ valdes loceklis kopš tās dibināšanas.

Saskaņā ar Komerclikuma 12.panta pirmās daļas 1.teikumu "ieraksti komercreģistrā ir spēkā attiecībā uz trešajām personām ar to izsludināšanas dienu". Līdz ar to kopš SIA "/Nosaukums B/" dibināšanas jebkurai personai, tostarp SIA "/Nosaukums A/", bija zināms vai varēja būt bez ierobežojumiem uzzināms, kas ir SIA /Nosaukums B/ valde. Turklāt saskaņā ar SIA "/Nosaukums A/" iesniegto klientu sarakstu (lietas l.sējuma 178.-187.lapas) ir iespējams secināt, ka SIA /Nosaukums B/ bija lielākais pēc apgrozījuma SIA "/Nosaukums A/" klients, kopā apgrozījums par laika posmu no 2004-2008.gadam ir bijis Ls 152 228.70 apmērā, kas sastāda gandrīz 11.5% no visa SIA "/Nosaukums A/" apgrozījuma Zemgales reģionā.

Prokurore apelācijas protestā atsaucas uz 2003.gada 2.maija darba līguma 8.1.7.punktu, taču no šī punkta ir iespējams secināt, ka /pers. G/ ir noteikts aizliegums izpaust un izplatīt konfidenciālu un citu informāciju, taču tajā pašā laikā no minētā punkta nav iespējams secināt, kas tad SIA "/Nosaukums A/" ieskatā ir cita informācija. Turklāt tikai izmantojot informāciju par preču cenām, klientiem utt., /pers. G/ vispār varēja īstenot savus darba pienākumus. Neizmantojot šādu informāciju darba pienākumu izpilde nemaz nebūtu iespējama.

Tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem par to, ka lietā nav pierādījumi, ka tieši /pers. G/ personīgi ir ievadījis cenas pavadzīmēs ar SIA /Nosaukums B/

Izvērtējot šos apstākļus ņemama vērā /pers. O/ (SIA "/Nosaukums A/" līdzīpašnieka) liecība 2011.gada 30.novembra tiesas sēdē (lietas 9.sējuma 50.lapa), kurā lecinieks norādīja, ka "es nevaru tieši atbildēt kā tieši viņš atlaidi piemēroja, acīmredzot /pers. G/ atrada šādu iespēju". /pers. K/ 2013.gada 22.janvāra tiesas sēdē (lietas 9.sējuma 238.-239.lapas) liecības, kurās viņš norāda, ka "es domāju, ka /Nosaukums B/ datu bāzē parādījās tajā laikā, kad /pers. G/ vai viņa darbinieks šo uzņēmumu mehāniski ievadīja datu bāzē. [..] Par informācijas ievadīšanu datu bāzē bija atbildīgs jurists un ekonomists. /pers. G/ nebija atbildīgs par datu bāzi. [..] uzskatu, ka /pers. G/ nebija iespēja un nebija atļauts programmas 1C datu bāzē ievadīt jaunu klientu. Nevienam menedžerim tādas atļaujas nav. Tāpat arī 2014.gada 26.februārī tiesas sēdē cietušā pārstāves norādīto, ka "varēja būt tāda prakse, ka kāds cits gatavo pavadzīmi, bet vadītājs to paraksta".

Šo liecinieku pieņēmumu formā sniegtie apgalvojumi nepierāda /pers. G/ aktīvas darbības, proti, ka /pers. G/ būtu personīgi ievadījis cenas pavadzīmēs ar SIA /Nosaukums B/Lietā nav tādi pierādījumi, kas ārpus jebkādām šaubām norādītu uz to, ka tikai un vienīgi /pers. G/ personīgi bija tiesīgs un arī faktiski vienīgais varēja pavadzīmēs ievadīt preču cenas.

Apelācijas protestā norādīts, ka "naudas līdzekļus aprēķināto zaudējumu apmērā cietušais SIA "/Nosaukums A/" būtu saņēmis, ja /pers. G/ neveiktu noziedzīgas darbības. Kā pamatojums šādam apgalvojumam ir tas , ka preci, kas četru gadu periodā bija pārdota SIA /Nosaukums B/, bija iespējams pārdot tam pašam SIA /Nosaukums B/ par cenu lapās ierakstīto cenu.

Tiesas kolēģija uzskata, ka šāds apgalvojums ir pieņēmums, kas netiek pamatots ne ar kādiem konkrētiem pierādījumiem, turklāt SIA /Nosaukums B/ nekad nav izteikusi vēlēšanos iegādāties šo preci par cenu lapās ierakstīto cenu.

Prokurore apelācijas protestā norāda, ka /pers. G/ ir parakstījis atsevišķas pavadzīmes, pārdodot preces no SIA "/Nosaukums A/" SIA /Nosaukums B/ un pārdodot preces no SIA /Nosaukums B/ atsevišķiem tā klientiem vienā un tajā pašā dienā.

Uz šo argumentu tiesas kolēģija norāda, ka lietas materiālos nav atrodami pierādījumi par to, ka minētās pavadzīmes būtu parakstītas vienlaicīgi. No apelācijas protestā norādītajām pavadzīmēm, lai arī tās ir parakstītas vienā dienā, nav nosakāms laiks, kad tās ir tikušas parakstītas. Līdz ar to, ņemot vērā, ka gan SIA "/Nosaukums A/", gan SIA /Nosaukums B/ pārdošanas vietas atrodas Jelgavas pilsētā, nav nekāda pamata apgalvojumam, ka /pers. G/ vienas darba dienas ietvaros nevarēja atrasties divās vietās vienas pilsētas ietvaros.

Tiesas kolēģijas ieskatā lietā nav pierādīts, ka apsūdzībā norādītajos 20 gadījumos SIA /Nosaukums B/ bilancē un tirdzniecības vietā /adrese/, neatradās vai nevarēja atrasties bez no SIA "/Nosaukums A/" iegādātās preces arī cita SIA /Nosaukums B/ prece, un ka tieši šajos 20 gadījumos no SIA "/Nosaukums A/" iegādātā prece uzreiz ir tikusi pārdota tālāk jau par lielāku cenu.

Tiesas kolēģijas pievienojas aizstāvība secinājumiem, ka izvērtējot apsūdzībā un apelācijas protestā norādītos darījumus, ir iespējams izdarīt viennozīmīgu secinājumu, ka par cenu lapās norādītajām cenām SIA "/Nosaukums A/" nebūtu varējusi pārdot attiecīgu preci ne SIA /Nosaukums Z/ne SIA /Nosaukums L/Lietas materiālos nav atrodami pierādījumi par pretējo, proti, ka SIA /Nosaukums Z/ vai SIA /Nosaukums L/ būtu izrādījuši gatavību iegādāties preci no SIA "/Nosaukums A/" par cenu lapās norādīto cenu, bet nav to darījuši tieši SIA /Nosaukums B/ izteiktā piedāvājuma dēļ. Visās pavadzīmēs preces cena, par kādu SIA /Nosaukums Z/ un SIA /Nosaukums L/ ir iegādājusies preces no SIA /Nosaukums B/ preces cena ir zemāka nekā tā norādīta SIA "/Nosaukums A/" cenu lapās.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietā nav pierādīts, ka apsūdzībā un apelācijas protestā norādītajos 20 gadījumos, kad SIA /Nosaukums B/ pavadzīmes par preces iepirkšanu un pārdošanu ir tikušas parakstītas vienā dienā, ka SIA /Nosaukums B/ preces vispirms iepirka no SIA "/Nosaukums A/", lai tās dārgāk pārdotu tālāk. Tas ir uzskatāms par ne ar ko neapstiprinātu pieņēmumu.

Turklāt vērtējot šos darījumus ir iespējams secināt, ka tie nav savstarpēji darījumi, jo pavadzīmēs nesakrīt ne SIA /Nosaukums B/ iegādātās preces ar SIA /Nosaukums B/ pārdotajām precēm, turklāt arī apjomi atšķiras.

Prokurore apelācijas protestā ir atsaukusies uz liecinieka /pers. T/ sniegtajām liecībām, uzskatot, ka pirmās instances tiesa tās nav izvērtējusi. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi šī liecinieka liecības un tiesas izdarītajiem secinājumiem pilnībā piekrīt arī apelācijas instances tiesa. Turklāt no /pers. T/ liecības neizriet, ka viņš būtu no SIA /Nosaukums B/ iegādājies tādu preci, kuru /pers. G/ būtu ieguvis no SIA '/Nosaukums A/" ar nelikumīgām atlaidēm par zemākām preču cenām kā katalogā.

Turklāt SIA /Nosaukums L/ ir veikusi preču pasūtījumus no SIA "/Nosaukums A/" tajā pašā laika periodā, kad ir veikti pasūtījumi no SIA /Nosaukums B/To pierāda lietas materiāli (lietas l.sējuma 178-187.lapas), kur norādīts, kādā apmērā un kad attiecīgie klienti ir iegādājušies preces no SIA "/Nosaukums A/".

Saskaņā ar krimināltiesību zinātnē paustajām atziņām Krimināllikuma 196.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objektīvās puses obligāta pazīme ir kaitīgās sekas, ko izraisījušas vainīgās personas darbības, – būtisks kaitējums, proti, ja šo darbību rezultātā ne vien nodarīts ievērojams mantiskais zaudējums, bet apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātās intereses un tiesības vai ja šāds apdraudējums ir ievērojams *(U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināltiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2009, 441.-443.lpp.)*.

Saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.pantā noteikto (*likuma redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa*) atbildība par Krimināllikumā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, ar kuru radīts būtisks kaitējums, iestājas, ja noziedzīgā nodarījuma rezultātā ne vien nodarīts ievērojams mantiskais zaudējums, bet arī apdraudētas vēl citas ar likumu aizsargātās intereses, vai ja šāds apdraudējums ir ievērojams. Minētā panta 2.daļā norādīts, ka par ievērojamu mantisko zaudējumu atzīstams mantiskais zaudējums, kas nodarījuma izdarīšanas brīdī pārsniedz piecu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu.

Līdz ar to atbildība pēc Krimināllikuma 196.panta var iestāties tikai tad, ja apsūdzētais ar savām darbībām ir nodarījis būtisku kaitējumu uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības), organizācijas vai ar likumu aizsargātām citas personas interesēm, kas neaprobežojas vien ar ievērojama mantiska zaudējuma nodarīšanu cietušajam.

Celtajā apsūdzībā norādīts, ka /pers. G/ savu darbību rezultātā nodarījis ievērojamu mantisku zaudējumu negūtajā peļņā SIA „/Nosaukums A/" Ls 21633,91, par šo summu samazinot uzņēmuma ienākumus, aizskarot komerciālās intereses un tiesības.

Ar pārbaudītajiem pierādījumiem lietā ir guvis apstiprinājumu tas, ka /pers. G/SIA "/Nosaukums A/" vārdā, izpildot vadības rīkojumus, pārdeva SIA /Nosaukums B/ preci ar peļņu, proti, virs preces pašizmaksas. To savā liecībā arī apliecināja SIA "/Nosaukums A/" pārstāve /pers. M/, norādot, ka /pers. G/ darbības rezultātā zaudējumi netika konstatēti.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2012.gadā veiktajā tiesu prakses apkopojumā "Tiesu prakse krimināllietās par kredīta un citu aizdevumu negodprātīgu saņemšanu un izmantošanu" ir norādīts, ka: "būtiska kaitējuma pamatpazīme ir ievērojama mantiskā zaudējuma reāla nodarīšana, tas ir, zaudējums jau ir radies.

Pirmās instances tiesa pamatoti spriedumā norādījusi, ka lietā nav konstatēts, ka /pers. G/ rīcība tieši un nepārprotami ir bijusi par iemeslu SIA "/Nosaukums A/" atrautās peļņas nesaņemšanai. Lai to konstatētu, būtu jārod pierādījumi, kas dotu pamatu uzskatīt, ka SIA "/Nosaukums A/" bija iespējams šo preci pārdot par cenu lapās norādīto cenu trešajām personām un ka, ja nebūtu /pers. G/ darbības, SIA "/Nosaukums A/" šo atrautās peļņas summu noteikti būtu saņēmusi. Šādu pierādījumu lietā nav. Tas savukārt nozīmē, ka Krimināllikuma 196.pants nav un nevar būt piemērojams šādiem gadījumiem, jo jebkurā gadījumā bez jebkādām šaubām ir jābūt pierādītam, ka konkrētais zaudējuma apmērs ir cēlies no konkrētā nodarījuma.

Mantiskam zaudējumam, lai to kvalificētu kā būtisku kaitējumu krimināltiesiskā izpratnē jābūt reālam materiālam zaudējumam, kas radies tieši no vainīgā darbības, bet nevis iespējamā mantiskā labuma nesaņemšana, ko mantas īpašnieks varētu saņemt veiksmīga darījuma noslēgšanas gadījumā.

Bez tam, kā būtiska kaitējuma uzņēmuma interesēm pamatojums /pers. G/ celtajā apsūdzībā norādīts tas, ka /pers. G/ nostādīja SIA "/Nosaukums A/" komerciāli neizdevīgā stāvoklī un pārņēma daļu no SIA /Nosaukums A/ klientiem- konkrēti, SIA "/nosaukums C/", SIA /Nosaukums Z/SIA /Nosaukums L/SIA /Nosaukums D/ un SIA /Nosaukums E/

Tiesas kolēģija uzskata, ka apgalvojums par klientu pārņemšanu, kas radījis būtisku kaitējumu, ir ne ar ko neapstiprināts pieņēmums. Turklāt apsūdzība /pers. G/ nav celta par to, ka starp SIA /Nosaukums B/ no vienas puses un SIA /Nosaukums D/SIA "/nosaukums C/" un SIA /Nosaukums E/ no otras puses vispār būtu notikuši kādi pirkšanas –pārdošanas darījumi, apsūdzība ir nekonkrēta un nav saprotams, kā šie uzņēmumi ir tikuši pārņemti. Savukārt SIA /Nosaukums Z/ saskaņā ar apsūdzību pirmo reizi iegādājusies no SIA /Nosaukums B/ eļļu M8V 2005.gada 6.septembrī, lai gan apsūdzībā tiek apgalvots, ka šā klienta pārņemšana notikusi jau 2005.gada 3.janvārī, saskaņā ar apsūdzību SIA /Nosaukums L/ eļļu ir iegādājusies divas reizes, pirmo reizi 2007.gada 28.maijā, lai gan apsūdzībā apgalvots, ka pārņemšana notikusi no 2006.gada 12.jūlija.

Prokurore apelācijas protestā ir atsaukusies uz liecinieku /pers. U/ un /pers. V/ sniegtajām liecībām, ko pirmās instances tiesa neesot vērtējusi. Tā kā apsūdzība /pers. G/ nav celta par to, ka viņš, izmantojot SIA /Nosaukums A/ resursus un konfidenciālo informāciju, būtu pārdevis /pers. U/ un /pers. V/ uzņēmumiem (SIA /Nosaukums E/ un SIA"/nosaukums C/") preci, iegūstot peļņu no cenu starpības, apelācijas instances tiesa uzskata, ka šo liecinieku liecības nav attiecināmas uz lietā pierādāmajiem apstākļiem.

Turklāt, no lietas materiāliem redzams (lietas 1.sējuma 178.-187.lapas), ka SIA "/Nosaukums A/" ir turpinājusi sadarbību ar minētajiem klientiem, piemēram SIA /Nosaukums Z/ ir veikusi pasūtījumus no 2003.-2008.gadam, kopā apgrozījums Ls 116 338.95; SIA /Nosaukums L/ ir veikusi pasūtījumus no 2005-2008.gadam, kopā apgrozījums Ls 2372.45.

No iepriekš minētā tiesa secina, ka /pers. G/ un SIA /Nosaukums B/ darbību rezultātā SIA /Nosaukums A/" klientus nezaudēja, kā arī nezaudēja apgrozījumu no minēto klientu apkalpošanas. Gluži pretēji no SIA "/Nosaukums A/" sniegtās informācijas ir secināms, ka sadarbība tika turpināta, apsūdzībā nav pierādīts, ka, vai un kādā veidā SIA /Nosaukums B/ būtu pārņēmusi daļu no SIA "/Nosaukums A/" klientiem, kā arī nav sniegts vērtējums, cik lielā mērā tas ietekmēja SIA "/Nosaukums A/" saimniecisko darbību.

Augstāk norādītajos apstākļos apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. G/ darbībās nav Krimināllikuma 196.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva, jo nav konstatējama noziedzīgā nodarījuma objektīvā puses pazīme, konkrētāk, nav konstatējams būtisks kaitējums, kā arī netiek konstatēts, ka /pers. G/ ir šī noziedzīgā nodarījuma subjekts, tas ir, ka viņš būtu uzskatāms par atbildīgo personu Krimināllikuma 196.panta otrās daļas izpratnē. Pirmās instances tiesa pamatoti /pers. G/ ir attaisnojusi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 519.panta 1.punktā noteikto.

Laikā, kad /pers. G/ izdarīja darbības, par kurām viņam celta apsūdzība pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas, Krimināllikuma 196.panta otrā daļa paredzēja atbildību par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) vai organizācijas atbildīga darbinieka [..] izdarītām tīšām darbībām, ļaunprātīgi izmantojot savas pilnvaras vai tās pārsniedzot, ja tās izdarītas mantkārīgā nolūkā, t.i., šajā panta daļā nebija paredzēta kvalificējošā pazīme-būtisks kaitējums.

Ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā" (stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī) likumdevējs izdarīja grozījumus Krimināllikuma 196.panta otrajā daļā, paredzot, ka turpmāk kriminālatbildība par uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) vai organizācijas atbildīga darbinieka [..] tīšām darbībām, ļaunprātīgi izmantojot savas pilnvaras vai tās pārsniedzot, ja tās izdarītas mantkārīgā nolūkā, paredzēta tikai gadījumos, ja ar šīm darbībām radīts būtisks kaitējums uzņēmuma, organizācijas vai ar likumu aizsargātām citas personas interesēm.

No minētā izriet, ka likumdevējs Krimināllikuma 196.panta otrās daļas dispozīcijā noziedzīgās darbības ir aizstājis ar atsauci uz panta pirmajā daļā paredzēto

noziedzīgo nodarījumu, lai tādējādi ar to tiktu aptverta kvalificējošā pazīme – būtisks kaitējums.

Izlemjot jautājumu par personu, kura izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, kas kvalificējams saskaņā ar Krimināllikuma 196.panta otro daļu (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim), jāņem vērā, ka 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikuma" pārejas noteikumu 1.punkts noteic, ka personas, kuras izdarījušas noziedzīgu nodarījumu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, saucamas pie krimināatbildības saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, turklāt, ņemot vērā, ka krimināatbildība par noziedzīgu nodarījumu nevar iestāties, ja pēc šā likuma stāšanās spēkā dienas Krimināllikumā par to netiek paredzēta krimināatbildība. Konkrētajā gadījumā, ievērojot Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā paredzēto labvēlīguma principu, kvalificējot /pers. G/ nodarījumu, jāvadās pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas tā aktuālajā redakcijā.

Ņemot vērā spriedumā minēto, apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā par /pers. G/ attaisnošanu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 196.panta otrās daļas kā pamatots un likumīgs ir atstājams negrozīts.

Gadījumos, kad persona tiek attaisnota, pieteikums par kaitējuma atlīdzināšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526.panta otro daļu, atstājams bez izskatīšanas. Pirmās instances tiesa nav ievērojusi šo likuma normu, līdz ar ko pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par materiālās kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu cietušajai SIA "/Nosaukums A/", un pieteikums atstājams bez izskatīšanas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas trešo punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 8.janvāra spriedumu daļā par materiālās kaitējuma kompensācijas nenoteikšanu cietušajai SIA "/Nosaukums A/".

Atstāt bez izskatīšanas cietušās SIA "/Nosaukums A/" pieteikumu par nodarītā rezultātā radītā kaitējuma Ls 21633,91, kas atbilst EUR 30782,28, atlīdzināšanu.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā 10 dienu laikā Kriminālprocesa likuma 574., 575.p. paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai.

Pilna sprieduma pieejamības diena - 2016.gada 11.jūlijs.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese: */personiskais paraksts/* **L.Šteinerte**
Tiesneši: */personiskais paraksts/* **I.Vīgante**
/personiskais paraksts/ **G.Kveska**